YENİ AFACAN

ERKEK_ KOYUN OLMASAYMIŞ BİZİ KURBAN EDECEKLERMİŞ!
KIZ_ O ZAMAN SİZİN ETİNİZİMİ Yİ YECEKTİK?
No:1
Turhan
SIMGA

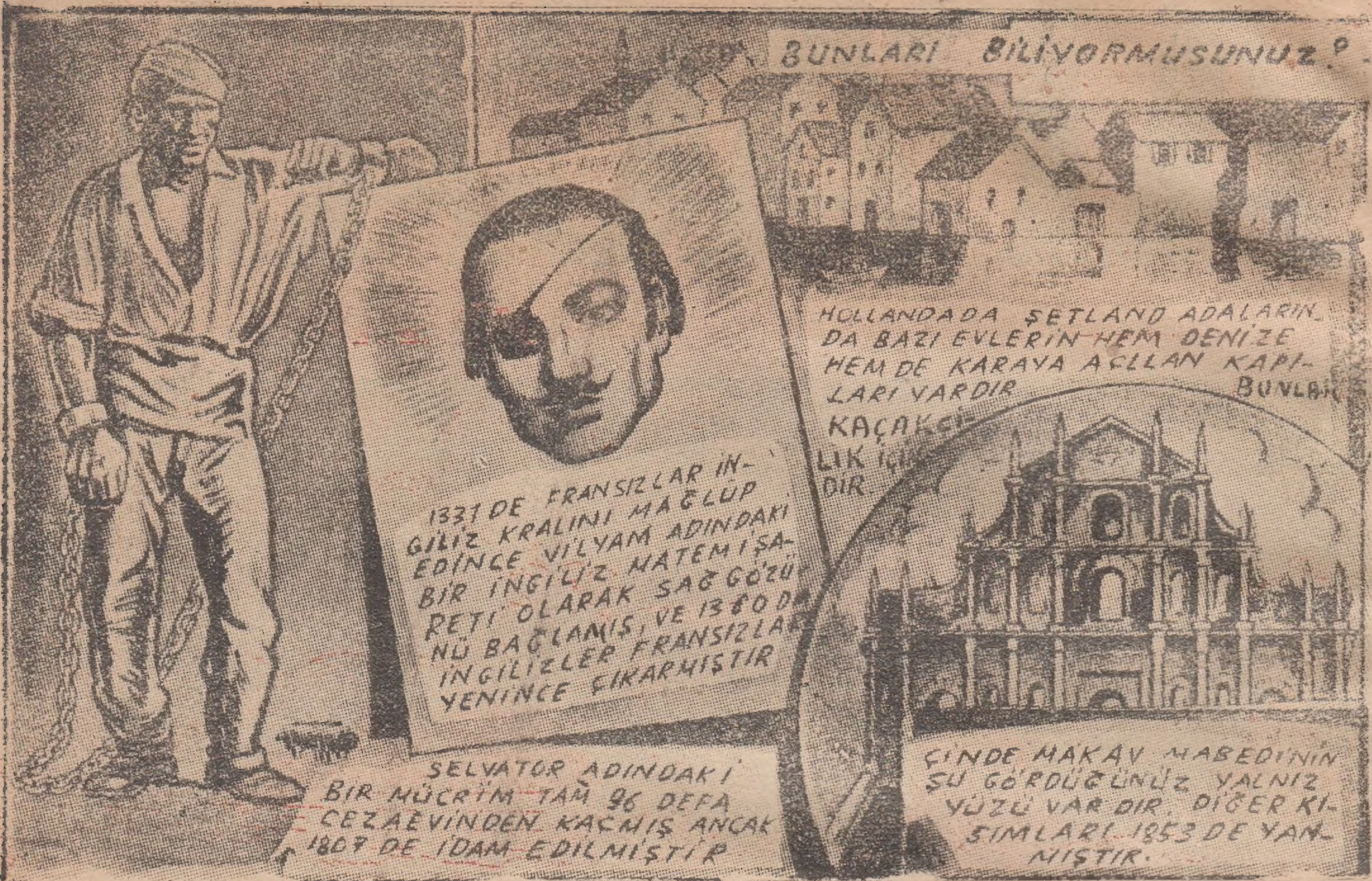

Her daldan bir yaprak

HARP ZENGİNİNİN TEMİNATI

Harp zengini, banka memuruna:

— Rica ederim, bana yeni bir çek defteri veriniz, çünkü eskisini kaybettim.

Banka memuru hayretle:

— Kayıp mı ettiniz? Ey vah, nasıl oldu?

Deyince, harp zengini gayet sakin bir tavırla şu karşılığı verdi:

— Korkulacak bir şey yok. Onu hiç bir kimse kullanamaz. Çünkü ben bütün kâğıtlara imzamı atmıştım.

BOĞAZ MÜTEHASSISI

Afacan, doktora sordu:

— Siz, boğaz mütehassısısınız, değil mi doktor?

— Evet, bir rahatsızlığınız mı var?

— Onun gibi bir şey. Ben boğazıma çok düşkün bir insanım. Bana, şöyle ağız tadı ile yenecek yemekler pişiren bir ahçı bulabilir misiniz?

Meraklı Şeyler

*** Büyük bir balina balığının dilinden bin kilo gram yağ çıkarılmaktadır.**

*** Madagaskar adasında Halap adında çok garip bir örümcek vardır. Bunun ördüğü ağlar çok uzun ve kuvvetlidir. İpek gibi gösterişli ve portakal renginde olan bu ağları ada halkı iplik yerine kullanmaktadır.**

*** En çok kanburları olan ülke İspanyadır.**

*** Çindeki saatler bizim saatlerin tamamen aksine işlerler, onlarda saatin minası döner. Akrep ve yelkovan sabit durur.**

*** İngilterede 1792 yılında basılmış ve kıymeti bir milyon İngiliz lirası olan bir banknot mevcuttur. Bunun tarih ve imzaları el yazısıdır.**

SONUÇ..

Aritmetik dersinde, öğretmen çıkarma'yı öğretiyordu. Tahtaya 2 - 2=0 yazdı ve uzun uzun anlattıktan sonra, her zamanki gibi, yine dikkat etmiyen küçük afacan Kâmil'e sordu:

— Söyle bakalım Kâmil, 2 - 2=0 neyi gösteriyor?

— İki futbol takımının 2-2 berabere kaldığını, sonucun da sıfır olduğunu gösteriyor, öğretmenim.

SEN DE GEL!

Küçük Neclâ ile kardeşi, odanın bir köşesinde oturmuş oyun oynuyorlardı. Bir aralık Neclâ kalkıp, annesinin yanına geldi:

— Anneciğim, biz misafirlik oynuyoruz. Haydi, sen de bizimle oyna!

— Peki, oynuyayım ama, ben ne olacağım?

— Sen ev sahibi ol; bize karamelâ, çukulata ikram edersin anneciğim.

YENİ AFACAN

İDAREHANE
Ankara caddesi NO: 87
Basıldığı yer:
VAKIT YURDU

SAYI: 1

Haftada bir Pazartesi günleri çıkar.

ABONE ŞARTLARI
Seneliği 52 nusha 600 Kr.
Altı aylığı 400 Kr
Üç aylığı 200 Kr.

KURUŞ: 15

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: M. KIZILTAN Teknik Sekreteri: Selâmi MÜNİR

Yeni AFACAN Çıkarken

Sevgili kardeşlerim,

Sırf size faydalı, meraklı, eğlenceli yazılar vermek gayesile çıkarmış olduğumuz bu mecmua işte elinizdedir. Merakla sahifelerini karıştırıyor, büyük bir itina ve titizlikle hazırladığımız yazıları ve resimli tefrikaları okuyorsunuz. Bilmem hoşunuza gidiyor mu? Yazılar, resimler sizi ilgilendiriyor mu?

Bu mecmuayı sizin için çıkarıyoruz, Buraya bizim değil sizin okumak istediğiniz yazılar girecektir. Bu husustaki dileklerinizi bize mektupla bildirirseniz memnun oluruz. Malûm ya, ayrı ayrı düşüncelerde olan binlerce okuyucuyu memnun etmek kolay değildir.

Mecmuanızın biricik amacı her sayısında yenilikler yapmak, bu güne kadar çıkan çocuk mecmualarından bambaşka ve güzel bir şekilde çıkmaktır.

Bu amacımızın gerçekleşmesi için, bu mecmuayı benimsemekliğiniz ve onu arkadaşlarınıza tavsiye etmeniz lâzımdır.

Gelecek sayımızda, hoşunuza gidecek sürprizler, müjdeler vereceğiz. Haydi şimdilik hoşça kalın sevgili dostlarım.

AFACAN

KURBAN BAYRAMI

Kurban bayramı geldi,
Dört gün eğlencemiz var.
Kurban sesi yükseldi,
Koşalım arkadaşlar.
Ne güzel bakın bakın,
Kuzular ve koyunlar.
Geliyor akın akın,
Bin bir türlü oyunlar.
Beyaz kara kırmızı,
Renklerle süslü hepsi.
Bunlar bayram yıldızı,
Birer melek kümesi.
Bir tane biz de aldık,
Bayramda keseceğiz.
Sevinçli güne dalarak,
Fakire vereceğiz.

Ziya Vehbi ALTÜRK

Sevgili okuyucularımız Kurban bayramınız kutlu olsun

Bu gün Yurdumuzun her tarafında ve bütün müslüman ülkelerinde Kurban bayramı kutlanmakta ve kurbanlar kesilmektedir.

Dört gün süren bu kutlu bayramda yalnız çocuklar değil haftalarca, hatta aylarca et yüzü görmeyen yoksullar, fakirler sevinir. Yüzleri güler.

Ailelerinin hali vakti yerinde olan temiz kalpli, iyilik sever çocuklar, büyüklerinin ve akrabalarının ziyaretlerine gitmeden evvel evlerinde kestikleri kurban etlerini fakir komşularının evlerine götürüp dağıtırlar ve bunu seve seve ve sonsuz bir haz duyarak yaparlar.

Meraklı bilgiler:

FİL AVININ FAYDALARI

Hindi Çinide bulunan fillerden yirmide birinin ancak dişleri vardır. Yerliler filin etini de yerler. Fil etinin lezzeti sığır eti lezzetindedir. Fakat hortumu otuz saat kaynatılsa yine pişmez. Otomobil lastiğinden farkı yoktur. Ayakları da öyledir.

CEHENNEM GÜLÜ

(Cehennem gülü) orta Amerikada Guatemalanın volkanik arazisinde bir volkanın yamacında yetişen bir çiçektir. Bu çiçekten mada orada hiç bir nebat yetişmez. Onun için ahali buna Cehennem gülü namını vermişlerdir. Cehennem gülü volkanik, kuru, ve kükürtlü bir yerde yetiştiği için oranın ahalisi bu çiçeğin şeytan tarafından dikildiğini söylerler.

Rengi koyu yeşildir. Bir tek sak üstünde açılır. Yetiştiği yerde katiyen bir damla su bulunmaz.

GARİP BİR ADET

Avusturalyanın Polenezya ve Malezya adaları ahalisi büyük bir adamla hürmetle konuşmak için ayakta duracakları yerde kendileri otururlar. Hayret ve meraklarını anlatmak için ıslık çalarlar. Eskimolar hoşlandıkları adamın burnunu çekerler. Çinliler de hasta bir adama hediye olarak bir tabut getirirler.

* * *

Deniz ahtapotu, dünyanın en inatçı bir mahlûkudur. Meselâ bir ahtapotu iki parçaya ayırsanız iki ahtapot olur. Altı parçaya ayırsanız yarım düzüne ahtapot meydana çıkar.

Yedi Başlı Ejder

BÜYÜK ŞARK MASALI

Yazan: Sabri YILDIRIM

Bundan yıllarca evvel, bir ülkede iki kardeş yaşıyordu. Bunlardan biri sayısız parası olan bir kuyumcu, diğeri de fakir, yoksul bir süpürgeci idi.

Iki kardeş biri zengin biri fakirdi ama.. Zengin çok fena kalpli ve fakir de çok iyi, doğru, dürüst bir adamdı.

Günlerden bir gün fakir süpürgecinin ikiz oglu oldu. İkizler birbirlerine çok benzerler. Bu iki kardeş de birbirlerine o kadar benzerlerdi ki.. Bir elmanın yarısı gibi birbirinden fark edilmezlerdi.

Bu iki çocuk her zaman zengin amcalarının evine giderler, yerler, içerler ve onunla oynarlardı. Bir gün süpürgeci çalı çırpı toplamak için ormana gitmişti. Güzel bir ağacın arasında bir kuş gördü. Bu kuş tanıdığı, bildiği kuşlara benzemiyordu. Garip kanatları, merakı çeken rengi vardı.

Süpürgeci hemen yerden bir taş alarak kuşa attı. Ola - cak bu ya.. Tam tesadüf etti. Fakat kuştan yalnız bir tüy döküldü. Kuş uçup gitti. Fakir adamcağız koşarak tüyü eline alınca ne görsün, bu sarı renkte oldukça ağır bir madde idi. Bunun ne demek olduğunu o gece düşünen süpürgeci ertesi günü kuş tüyünü kuyumcuya götürdü. Kuyumcu tüyü görür görmez bunun kıymetini anladı. Süpürgeciye birkaç para vererek elinden alıverdi. Çünkü bu tüy altın ve süpürgecinin gördüğü kuş da altın kuştu.

Ertesi gün süpürgeci yine ormana gitmişti. Ağaçlardan dallar keserken ayni kuşun yine yerinden fırlayıp uçtuğunu gördü. O tarafa koştu. Kuşun yuvasını yeşil yapraklar arasında bulmaz mı? Hem de içinde bir sarı yumurta da vardı.

Bu yumurtayı alan fakir yine koşa koşa kardeşine gitti.

Kuyumcu altın yumurtayı görünce deli gibi sevindi ve kardeşinin saflığından istifade ederek:

— Kardeşim.. diye yalvardı. Bana bu yumurtayı yumurtlayan kuşu yakalarsan sana istediğini veririm.

Süpürgeci kuşu yakalamak maksadile günlerce ormanda dolaştı. Fakat kuşa bir türlü tesadüf edemiyordu. Nihayet günlerden bir gün dal üstünde kuşu gördü ve bir hamlede ele geçirdi. Ve derhal kardeşine götürdü. Az bir para mukabilinde de sattı.

Zavallı süpürgeci kuşun ne olduğunu bilmiyordu. Halbuki kuyumcu bu kuş hakkında çok şeyler dinlemiş ve çok şeyler öğrenmişti. Kuşa kavuşunca hemen dükkânını kapattı. Doğruca eve gitti ve karısına seslendi:

— Benim güzel karıcığım. Bana şu kuşu çabuk kızartıver. Ama dikkat et hiç bir damlası zayi olmasın.

Karısı, kuşu kızartırken kuyumcu şöyle söyleniyordu:

— Derler ki.. bu kuşu yiyen her sabah yastığının altında bir altın yumurta bulurmuş.. Oh artık zengin olup rahata kavuştum demek..

Kadın kuşu parça parça etti ve kızartmaga başladı. Bir aralık her nasılsa tabak almak üzere dışarıya çıkmıştı. Süpürgecinin ikiz yaramaz oğulları da yine amcalarına misafir gelmişlerdi. Mutfakta güzel bir kuşun kızartıldığını görünce hemen birer parça kapıp yediler. Bu esnada kadın da içeri girdi. Çocukların ağızlarını oynattıklarını görünce:

— Ne yediniz, yaramazlar! diye haykırdı.

— Hiç, kuştan birer parça yedik.

— Ama yüreği ile ciğerini yemişsiniz.

— Bilmiyoruz.

Kocasından korkan kadıncağız derhal bir tavuk kestirdi. Yüreği ile ciğerini alıp tavaya koydu. Kızarttı. Sonra kocasına götürdü.

O da farkında olmadan kuşu tamamen yiyip bitirmişti. Ertesi sabah yastığının altını yokladığı zaman hiç bir şey bulamadı. Halbuki iki çocuk ne yaptıklarının farkında değillerdi. Eve gittiler. Yatıp uyudular. Sabahleyin kalkınca yastıklarının altından bir şeyin düştüğünü gördüler. Sapsarı bir madenin parıltısı gözlerini almıştı. Aradılar. İki tane altın buldular. Koşa koşa babalarına giderek müjdelediler:

— Baba yastığımızın altında birer altın bulduk.

Artık her sabah iki kardeş birer altın buluyorlardı.

(Bitmedi)

Topaç'la Kırpaç'a hep yan-yana tesadüf olunurdu.

Birisi; küçük, yuvarlak yüzlü bir Arap çocuğu idi. İri gözleri, büyük dudakları ve başına giydiği beresinin kenarlarından çıkan saçları ile sevimli ve ayni zamanda insanın yüzünde hafif bir gülümseme uyandıran bir yüzü vardı. Üzerinde, bir yerden bulduğu belli, sırma işlemeli, şeritli ve kordonlu bir elbise vardı. O, bu elbisenin içinde gurur ve azametle yürürdü.

Diğeri; ondan daha büyük bir yaşta idi. Küçüğün sevimli ve saf yüzüne rağmen, onun yüzünde zekâ ve şeytanlık çizgileri vardı. Velfecri okuyan gözleri, onun daima aklında bir şeytanlık olduğunu gösterirdi.

Bu afacanları tanımıyan kimse yoktu. Küçük Araba, yuvarlak yüzü, ele avuca sığmayan haşarılığı yüzünden Topaç ismini vermişlerdi. Öteki de, daima keskin zekâsı ve sert hareketleri için Kırbaç adını verdirmişti. Bu isimler onlara çok uyuyordu.

Kırpaçla Topaç bir araya geldi mi, muhakkak bir kıyamet kopardı. Kırpaç Topaca vurur, o da binbir hareketle dönerdi. Yapmadıkları yaramazlık ve haşarılık kalmazdı. Aklı veren Kırpaç, fakat işi yapan Topaç olduğu için, daima bu küçük Arabı yakarlardı. O zaman o, iri gözleri-açar, büyük dudaklarını büker :

"— Ne yapayım ben, Kırpaç söyledi" derdi.

Bunun üzerine meseleden Kırpaçı mes'ul etmek isterlerdi. Fakat o da:

"— A.. Bana ne! Topaç yaptı" derdi.

Bu suretle, ne Kırpaçı tutmak mümkün olur, ne de Topaçı durdurmak..

Kırbaçın üç tekerlekli bir arabası vardı. Bu araba, bisiklet gibi, pedallarla dönen üç tekerleğinin üzerinde oldukça sür'atle giderdi. Kırpaçla Topaç biri zayıf, diğeri de yuvarlacık olduğu için, ikisi birden bu arabaya rahatça sığabiliyorlardı.

Bununla dolaşmadıkları yer kalmazdı. Bütün yaramazlıkları bu araba ile gittikleri yerlerde yaparlar ve sonra yine ona binerek kaçarlardı. Kırpaç, öyle çabuk çevirirdi ki tekerlekleri!..

Bir gün Kırpaç, Topaçı yanına çekti. Topaç, Kırpaçın gene bir şeytanlık bulduğunu düşünerek, koşa koşa yanına gitti ve askervarî bir selâm çaktı. Kırpaç:

— Bana bak, Topaç, dedi. Aklıma bir şey geldi: Seninle bir dünya seyahatine çıksak..

Topaç, evvelâ ağzı kulaklarına vararak güldü; fakat sonra birden durgunlaştı.

— Ne var, ne durdun? Sen korkuyorsan, ben yalnız giderim.

— Hayır, istemez miyim, böyle bir seyahate çıkmağı?.. Ama..

— E.. Ne var, söylesene?

Topaç, gene düşünceli halini muhafaza ederek, sağ elinin baş ve işaret parmağını birbirine sürttü ve gözlerini büzerek, Kırpaça baktı:

(Arkası var)

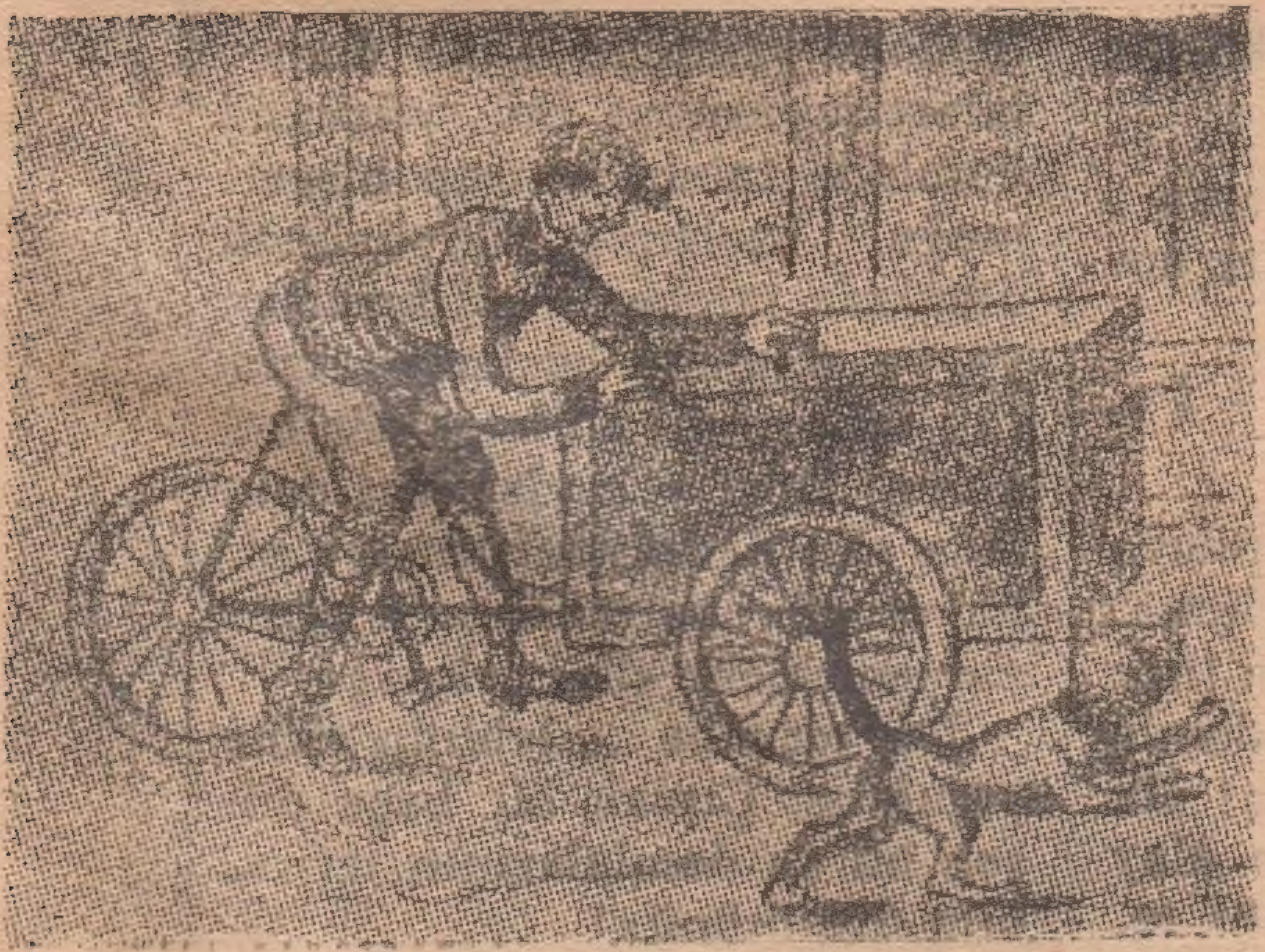

☆ ☆

Pek yakında çıkacak olan *Yeni AFACAN'ın* Özel sayılarını bekleyiniz.

☆ ☆

Timsah ve Koşucu Afacan

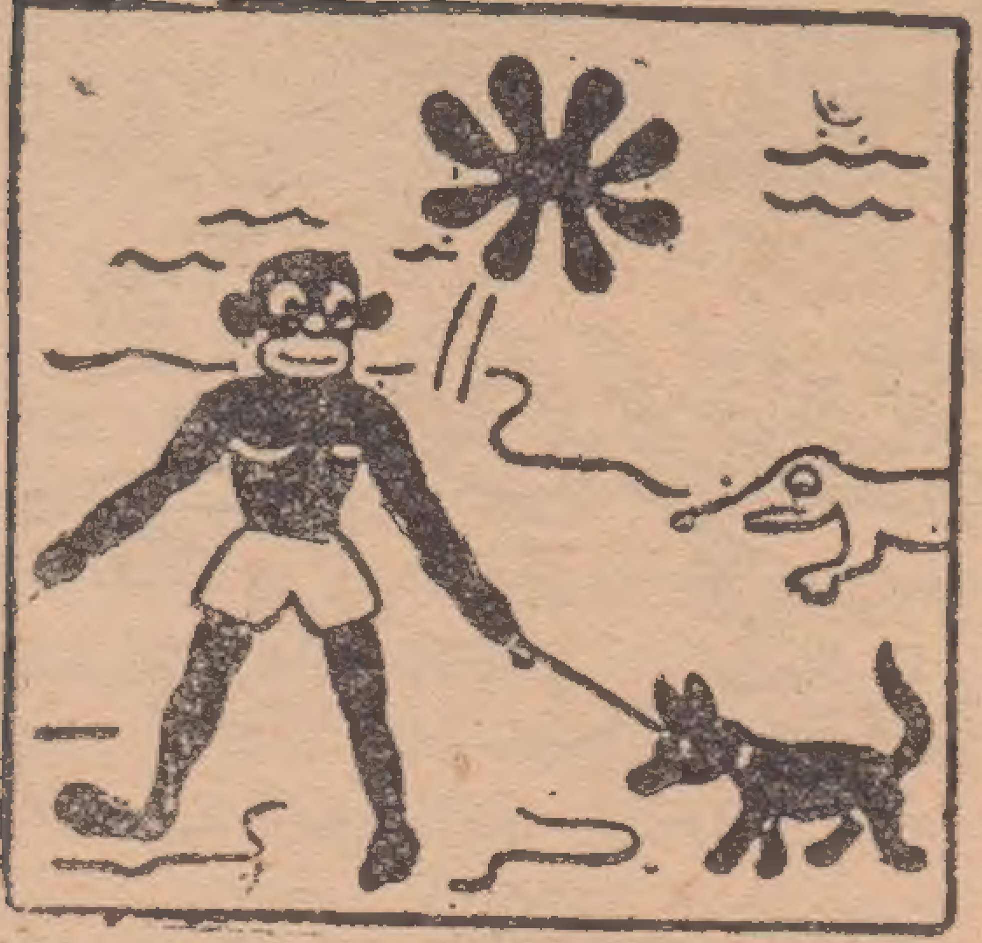

1 — Zenci Koşucu, adası. na düşen beyazlardan birisine ait bir köpek ele geçirmişti. Fakat bir timsah onu görünce ağzının suyu aktı.

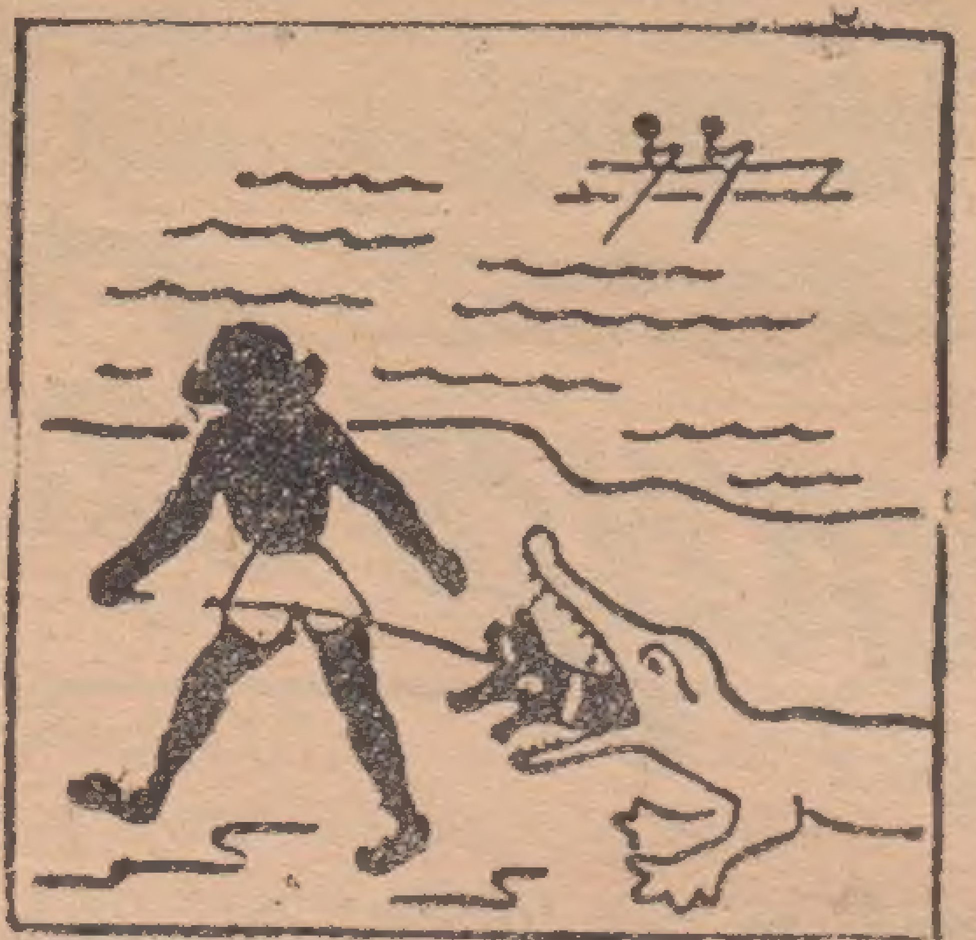

2 — Yavaş yavaş Koşucu. ya yaklaşarak, onun haberi olmadan, köpeği olduğu gibi midesine indirdi. Koşucu, e- linde ip olduğu halde hâlâ yürüyordu.

3 — Bir aralık arkasına dönüp bakmak istedi. Fakat gördüğü manzara pek deh- şetti. Kendi gibi simsiyah kö. peği bir timsah şekline gir - mişti.

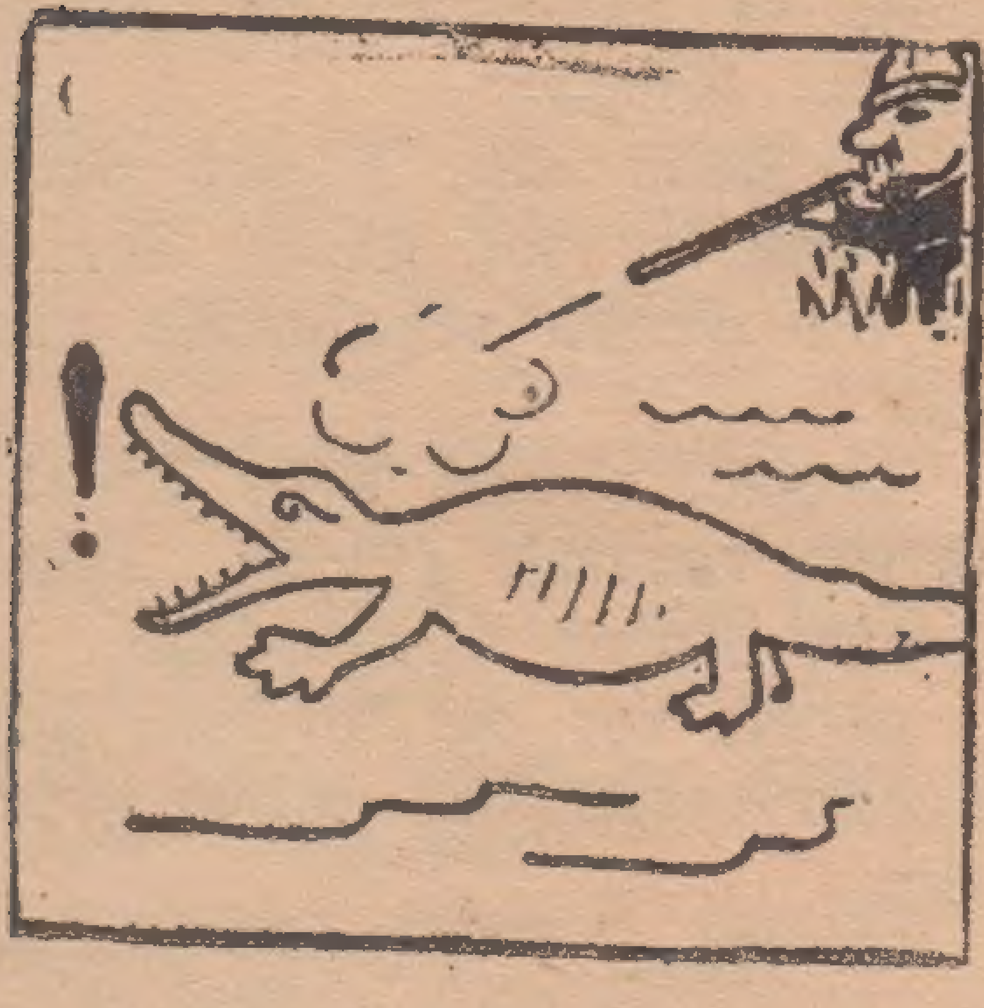

4 — Timsah, karnında kö. pek olduğu halde upuzun dur muş, yeni avını yutmağa ha- zırlanıyordu. Fakat talih bu- rada yüzüne gülmedi. Bir av. cı uzaktan yetişti.

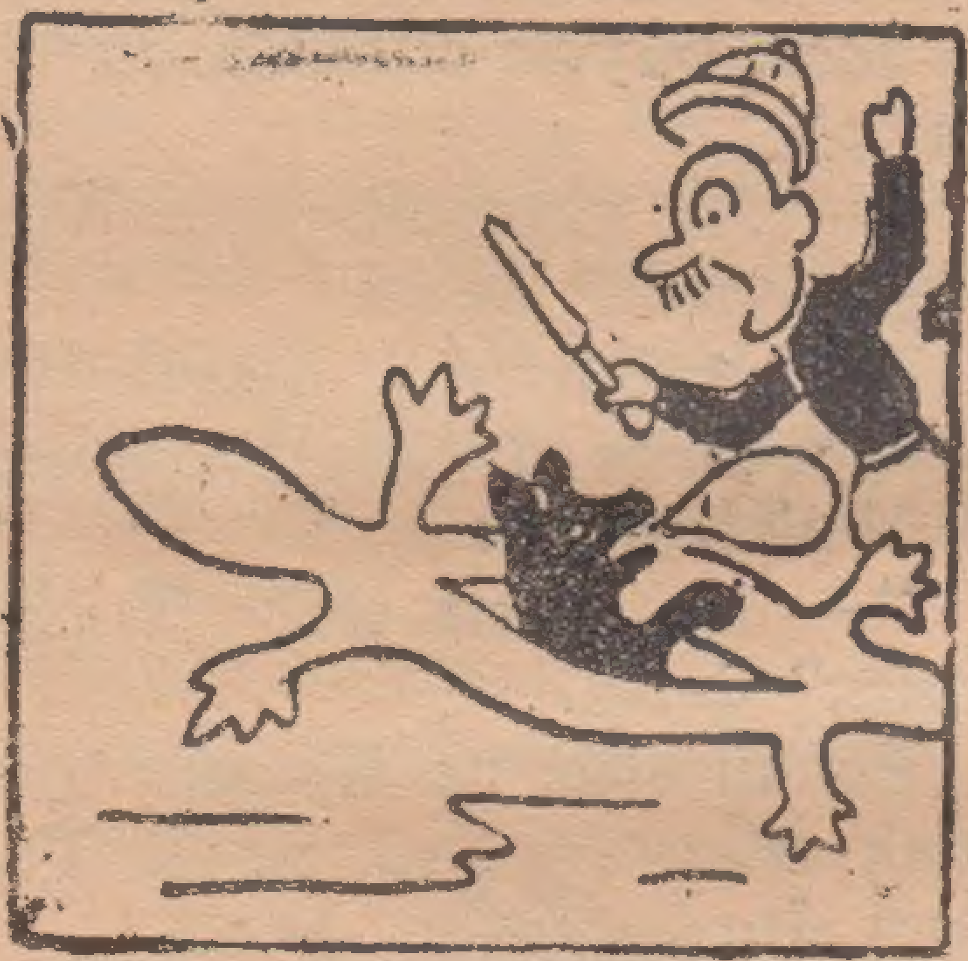

5 — Tüfeğini doğrultarak, ona nişan aldı. Kurşunlar tam yerini bulmuştu. Avcı, cansız yatan timsahın karnını açınca timsahın biraz evvel yuttuğu köpekle karşılaştı.

6 — Avcının aklı başından gitti. Bu olaya aklı bir türlü yetmıyordu. Üstelik timsahın karnından çıkan köpek, ken- sine havlamağa başlayınca, korkusu ve şaşkınlığı büsbü- tnü arttı.

Su damlaları ile işkence

Çinde bazı katil ve fena a. damların cinayetlerini itiraf ettirmek için su damlalarına müracaat ederlermiş!

Bir saat zarfında sanığın kafasına mütemadiyen düşen bu su damlalarının verdiği ıztı rap o kadar çoktur ki maznun lar cinayetlerini nihayet itiraf etmeğe mecbur olurlarmış. Ü- niversite profesörlerinden biri bir gün bu su damlalarının fe- caatini anlatırken talebeden biri gülümsemiş, yani su dam lalarının ıztırabı ile alay et - miş! Profesör bunu görünce demiş ki:

— Mademki inanmıyorsu - nuz, sizi ikna için bir litre su- yu elinize damlatalım?

Talebe bilâtereddüt: — Pe. ki efendim! demiş.

Ve derhal çinkodan yapılmış bir kap içine bir litre su kona. rak münasip bir yerinden ince bir delik açılmış ve su damla damla akmaya başlamış! İlk damlalarda öğrenci yine alay etmeğe başlamış. Profesör ta. lebenin yanında, akan dam - ları sayarmış! İki yüzüncü damlada talebe ıztırap hisset. meğe başlamış, üçyüzüncü damlada talebenin eli kızarma ya ve şişmeğe başlamış, ıztı- rap tahammül edilmez bir hal almış! Dört yüz yirminci dam lada elin derisi çatlamış ve ni- hayet ıztıraba tahammül ede - meyen talebe elini çekmiş!

Bu tecrübe talebinin eline yapılmış. Çıplak bir başa dü- şen bu su damlalarının ıztıra. bını düşününüz!

YENİ
AFACAN
DÜNYAYI DOLAŞIYOR
YAZAN VE ÇİZEN: TURHAN ŞIMGA
DERİN VE TATLI BİR UYKUYA DALMIŞ OLAN AFACAN'A BİRİSİ SESLENİR
1.
SABAH SABAH BU MÜNASEBETSİZ DE KİM ?!.
AFACAN! AFACAN!
NE O, ACAR! SENMİSİN ?
MÜJDE, AFACAN!, MÜJDE!.. PİYANGODAN EN BÜYÜK İKRAMİYE BİZE ÇIKTI!..
AMAN ALLAHIM! SAHİMİ ACABA? RÜYA GÖRMÜYORUM YA!
OH, ACAR! NE DURUYORUZ. PROFESÖR KÂMİL'E KOŞALIM.
NİHAYET DÜŞÜNDÜKLERİMİZ GERÇEK OLACAK.. EVET DÜNYA TURUNA ÇIKACAĞIZ
ÇOCUKLAR BENİ DÜŞÜNDÜĞÜNÜZ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM.. FAKAT...
AMAN PROFESÖR. BU PARA SİZİN YARIM KALAN ROKET TAYYARENİZİN TAMAMLANMASI İÇİN KÂFİDİR..
TAYYARE TAMAMLANINCA DERHAL DÜNYAYI DOLAŞMAĞA BAŞLARIZ..

(Devamı var)

Tembeller Kralı

Evvel zaman içinde Cezayirde bir adam vardı. Çok çalışkandı. Bir gün biriktirdiği para ile bir bahçe satın almış az zaman içinde bu bahçeyi o kadar güzelleştirmişti ki âdeta bir cennet haline getirmişti. Günün birinde bu çalışkan adam öldü. Bahçeyi biricik oğlu olan Lakder adında çok tenbel bir delikanlıya bıraktı.

Bu Lakder o kadar tenbel idi ki, konu komşu ona tenbeller kralı adını takmışlardı. Tenbeller kralı bahçeyi bakacağı yerde sabahtan akşama kadar köşede bulunan incir ağaçlarının altında otururdu. Zamanla bu güzel bahçe bakımsızlıktan viraneye dönmüştü.

Lakder gün geçtikçe tenbelliği artıyor vücudu hantallaştıkça hantallaşıyor, tenbeller kralı artık geceleri dahi incir ağaçları altında yaslanıp yatıyordu. Bu vaziyetini görenlerden bazıları Lakder için evliya, bazıları deli diyorlardı.

Lakder bahçede yattığı zaman ağaçtan kendinden uzak düşen incirleri almıyordu. Yalnız elinin uzanabileceği bir yere düşecek olursa o zaman alıp yiyordu.

Okuldan dönen çocuklar tenbeller kralının önünden geçerler onunla alay ederlerdi. Fakat Lakder hiç oralı olmuyordu. Ağzını açıp da cevap bile vermiyordu. Alay eden bu çocukların arasında bir de Mehmet adında küçük bir çocuk bulunuyordu. Mehmet 4 üncü sınıfta idi, ayni zaman da çalışkanlığı bakımından sınıfın birincisi idi.

Aradan 15-20 gün geçmişti ki Mehmet Lakderle alay eden çocukları güzellikle bazan da, zorla oradan koğmaya başlamıştı ve her zaman muvaffak oluyordu. Çünkü Mehmet küçük olmasına rağmen çok yamandı. Bütün okul çocuklarının gözlerini korkutmuştu.

Mehmet çocukların Lakderin yanından uzaklaştıktan sonra kendisi bir köşeye büzülüp tenbeller kralının gıpta ile seyrediyordu. Halbuki bu tenbelliğin ne kadar fena bir şey olduğunu bilmiyordu, daha doğrusu idrak edecek bir durumda bulunmadığından bundan zevk alıyordu.

Mehmet bir gün eve döndüğü zaman babasına:

— Ben de Lakder gibi tenbel olacağım, diye tutturdu.

Babası dokumacı idi, çalışkanlığı ve dürüstlüğü dillere destan idi. Onu tanımıyan yoktu. Oğlundan bu sözleri işitince:

— Hayır olmaz oğlum, diye cevap verdi .

Mehmet babasının ihtarına rağmen:

— Babacığım ne olur ben de tenbel olmak istiyorum.

Baba:

— Oğlum tenbellik iyi bir şey değil, tenbellik insanı her türlü fena işleri yaptırmağa sevkeder. Bunun için ben senin ya benim gibi dokumacı veyahut da öğretmen olmanı istiyorum, tenbel olmana katiyen razı değilim.

Mehmet:

— Hayır, babacığım ben tenbel olacağım.

Zavallı adam oğluna karşı kötü bir muamelede bulunmak istemediği halde onu döğmeğe başladı. Fakat çocuk dayak yedikçe fikrinden vazgeçmiyordu. Ertesi gün okula gitmiyerek sırt üstü uzanıp uyumağa başladı.

Babası bu durumunu görünce mecburiyet altında oğlunu tenbeller kralı olan Lakderin yanına getirerek oturttu oğluna dönerek:

— Şimdi ikinizi imtihan edeceğim, dedi.

Mehmedin babası ne kadar konuştu ise Lakder ağzını açıp tek lâf bile söylemedi. Aradan uzun müddet geçtiği halde Mehmet uzandığı yerden kıpırdanamadı. Üçü sessiz otururlarken Mehmedin burnunun üstüne olgun bir incir düşüt. Mehmet bir türlü elini uzatıp burnunun üzerindeki inciri ağzına getiremiyordu. Halbuki açlıktan karnı zil çalıyor, ve ağzının suyu akıyordu. En sonunda dayanamadı babasına:

— Babacığım ne olur şu inciri alıp ağzıma koyar mısın? dedi.

Bu konuşmayı duyan Lakder dayanamadı derhal yattığı yerden doğrulup Mehmede:

— Arkadaşım seni tebrik ederim. Çünkü sen tenbellik bakımından benden üstünsün. Tenbeller kralı ben değil sensin.

Daha sözünü bitirmemişti ki ağacın üstünden sarkan koca bir yılanın, insanın tüyleri ni diken diken bırakan ıslığı duyuldu.

Lakder ile Mehmet can korkusu ile birdenbire yerlerinden fırlayıp biraz uzakta duran Mehmedin babasına sarıldılar:

— Aman bizi koru.

Dokumacı:

— Her biriniz çalışkanlık kralı olmağa söz verirseniz korurum, dedi.

Her ikisi söz verdiler. Ve sözlerini tuttular .

BEBEK POLİS!

Afacan, yanlarından geçen polisi işaret ederek, annesine sordu:

— Bu polis de bebek olmuş mudur, anne?

— Elbette!..

— Ah! Bir bebek polis görmeği ne kadar isterdim.

ÇOCUK MANTIĞI

Yaramaz bir çocuk sokakta oynarken yeni elbisesini berbat etmiş. Bunu gören annesi:

— Ayıp değil mi sana, demiş. Elbisen yepyeni idi.

Çocuk şu karşılığı vermiş:

— Ne yapayım anneciğim, düşeceğimi bilseydim elbiselerimi çıkarırdım.

ZAMANE ÇOCUKLARI

Anne çocuğuna öğüt verir:

— Evlâdım erken kalkmak iyidir. Geçenlerde birisi erken işine giderken bir kese altın bulmuş.

Afacan oğlu hemen şu karşılığı verir:

— Herhalde o keseyi kaybeden kimse daha erken kalkmış olacak.

DALGALAR

Vapurda, iki yolcu arasında:

— Merak etme, bu baş dönmesi çabuk gider.

— Gider ama deniz böyle gitmezse.

DEDİKODUDAN HOŞLANMAZ

Tarih öğretmeni öğrenciye:

— Haydi bakalım Acar birinci Napolyonun biyografisini anlat.

— Aman öğretmenim sabah sabah el âlemi çekiştirmekten hiç hoşlanmam.

CEVAP

Alay günü mızıkalar geçiyordu, biri mızıka çalan talebeden birisine yaklaşarak sordu:

— Bu mızıka hangi okulun?

— Bizim okulun.

— Peki senin okulun hangisi?

— Bu mızıkanın okulu.

TARİHLER

İmtihanda öğretmen öğrenciye:

— 1302 yılında ne oldu?

— Meşhur şair Hikmet dün yaya geldi!

— Peki 1307 senesinde?

— Şair Hikmet dört yaşına girdi.

AZMIŞ..

Afacan, teyzesine mektup yazıyordu. Annesi ona yaklaşıp, kâğıda şöyle bir göz att:

— Oğlum, sevgili teyze derken, sevgili'yi iki "l" ile yazmışsın. Bir "l' kâfidir.

— Hiç de kâfi değil anneciğim. Ben teyzemi öyle çok seviyorum ki, üç "l" koysam azdır.

GÖZ DOKTORU

Yaşlı bir adam, bir göz hekimine gözlerini muayene ettirir. Hekim:

— Doğrusu sizde ben bir şey göremiyorum.

Deyince, yaşlı hasta:

— O halde ikimiz kalkıp iyi bir göz mütehassısına gidelim der.

OYUNDA HİLE

Afacan ile büyük annesi iskambil oynuyorlardı. Büyük anne:

— Hile yapıyorsun evlâdım.

— Evet, büyük anne!

— Hile yapanlar ne olur, bilir misin bakayım?

— Evet, biliyorum. Ne olacak, oyunu kazanırlar.

BURUN

Bay Mehmet, bir ameliyattan sonra burunsuz kalmıştı. Afacanın annesi, bir gün oğlunu karşısına alıp:

— Bana bak Afacan, dedi. Bu gece bize Bay Mehmet gelecek. Onun yanında sakın burun lâfı etme!

O akşam yemekte misafirin yanında, Afacan annesine dönerek:

— Anne, dedi. Neden sen bana; "Bay Mehmedin yanında burun lâfı etme!" dedin? Bay Mehmedin burnu yok ki!..

Büyük ve İkramiyeli Zengin Müsabaka

Yeni Afacan mecmuası, okuyucularına yazılarile, resimlerile faydalı olmaya çalıştığı gibi onlara güzel ve kıymetli hediyeler vermeği de düşünmüş ve tafsilâtını okuyacağınız zengin ikramiyeli müsabakayı hazırlamıştır.

Herkesin iştirak edebileceği bu müsabaka kolay ve külfetsizdir. Mecmuamızın her sayısında bulacağınız müsabaka kuponlarını kesip saklayınız. Bunlar yirmi kupon olunca idarehanemize getirecek ve karşılığında numara alacaksınız. Bu numaralar, mecmuada ilân edeceğimiz bir günde noter huzurunda çekilecek ve kazananlara aşağıdaki ikramiyeler verilecektir. Taşra okuyucularımız kuponlarını posta ile bize göndereceklerdir. Alacakları numara, mecmuamızda neşredilmek suretile kendilerine bildirilecektir.

İkramiyeder şunlardır:

3 adet radyo
3 adet pardesü
2 bisiklet
5 cep radyosu
3 adet 5 numaralı top
4 adet dolma kalem
20 adet tükenmez dolma kalem.
30 adet bir kiloluk lokum
20 adet kolonya şişesi
100 adet resim albümü
100 adet muhtelif romanlar.

MÜSABAKA KUPONU: 1

KÜÇÜK FARUK NEREDE SAKLANMIŞ?

Zengin Bulmaca Müsabakası

Faruk kardeşi Neclâ ile evlerinin yakınlarında bulunan bir parkta buluşacaklardı. Biraz geç gelen Neclâ, kardeşini bulamadı. Orada bulunan bir kuşa: " Faruğu gördünüz mü?" diye sordu. O da: "Işte burada" dedi.

Faruğun nerede saklandığını bulunuz ve onu işaret edip müfassal adresiniz ve bulmaca müsabaka kuponu ile birlikte ve zarfın üzerine Afacan Bilmece memurluğuna diye yazarak adresimize gönderiniz.

Doğru bulanlar arasında kura çekilecek birinciye bir elbiselik kumaş, ikinciye zarif bir yazı takımı, üçüncüye bir pergâr takımı otuz okuyucuya muhtelif hediyeler verilecektir.

Müsabakayı kazananların adları, taşradaki okuyucularımızın iştirak etmeleri için ancak üçüncü sayıda ilân edilecektir.

BİLMECE KUPONU: 1

KAZLA TİLKİ

Oyunun tarifi: Oyuncular birbirlerinin bellerinden tutarak sıra olurlar ve karşılarında da bir tilki bulunur. Sıranın abşındaki kaz ve onun arkasındakiler de yavrularıdır. Tilki, en arkadan iki kaz yavrusunu çalmağa uğraşacaktır.

Oyuna başlandıkta; Tilki sıranın arkasına doğru koşmak ister; kaz da kollarını açarak, kaz gibi "TIS TIS!" diye bağırarak kurtarmak ister. Yavrular da, halkayı koparmadan tilkiden kaçarlar. Nihayet tilki, arkadan iki tane yavruya dokunabilirse, bunların biri kaz, öteki de tilki olur ve oyun yeniden başlar.

DİKKAT !..

Bu para kuponlarımız, bizce "2" kuruş değerindedir. Bu kuponlardan 15 tane biriktirip idaremize getirenlere 30 kuruşluk kitap verilecektir.

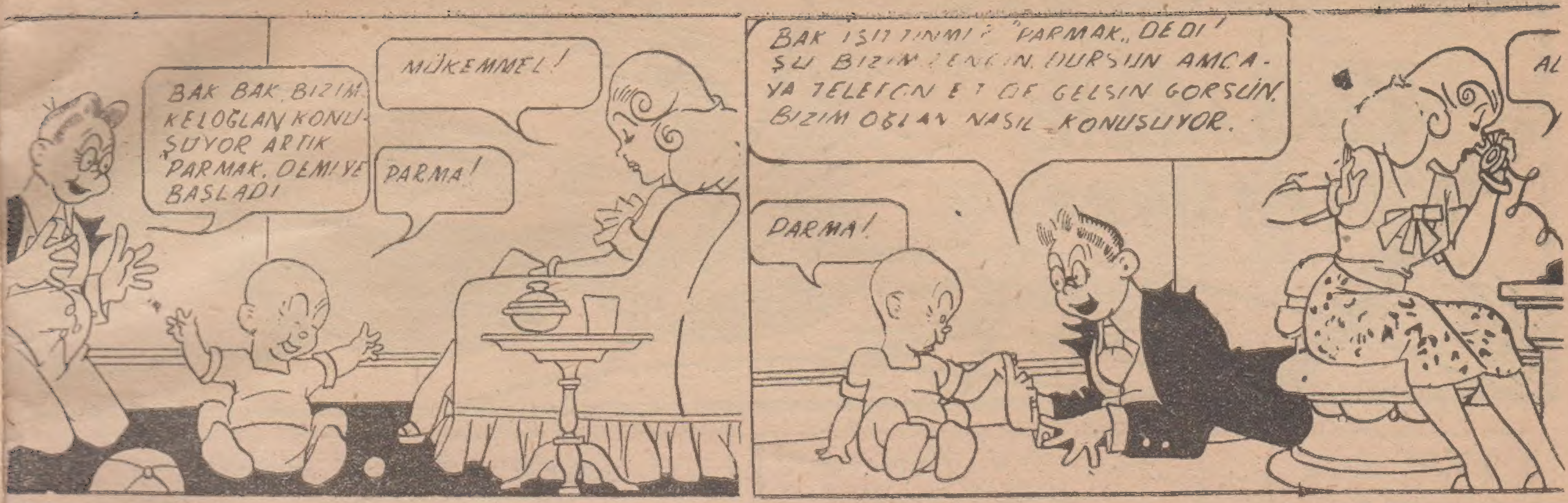

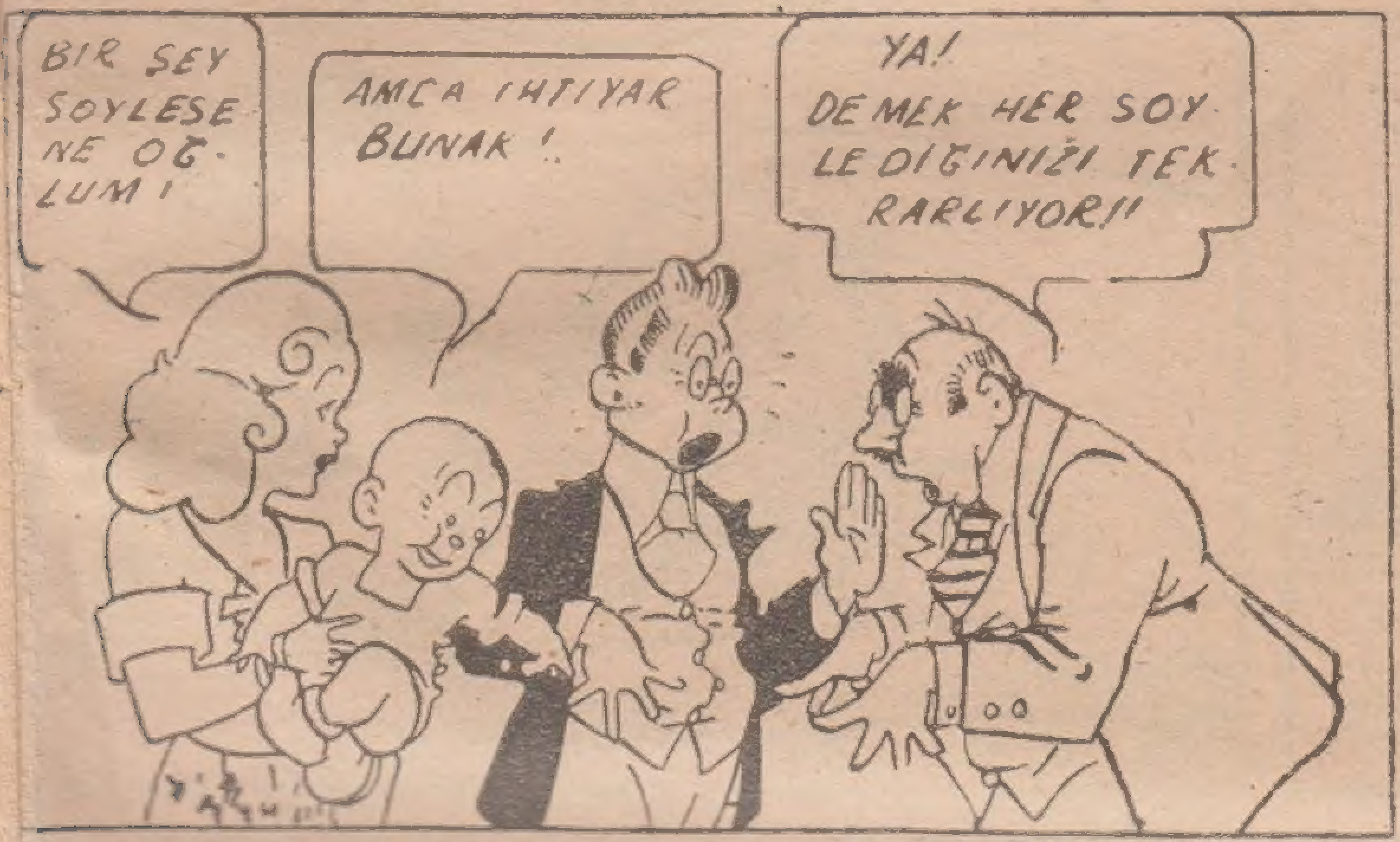

KELOĞLAN'ın Kardeşi

KONUŞMA ÖĞRENİYOR...

Gelecek hafta Keloğlanın oyuncakları isimli serüveni seve seve okuyacaktısınız.

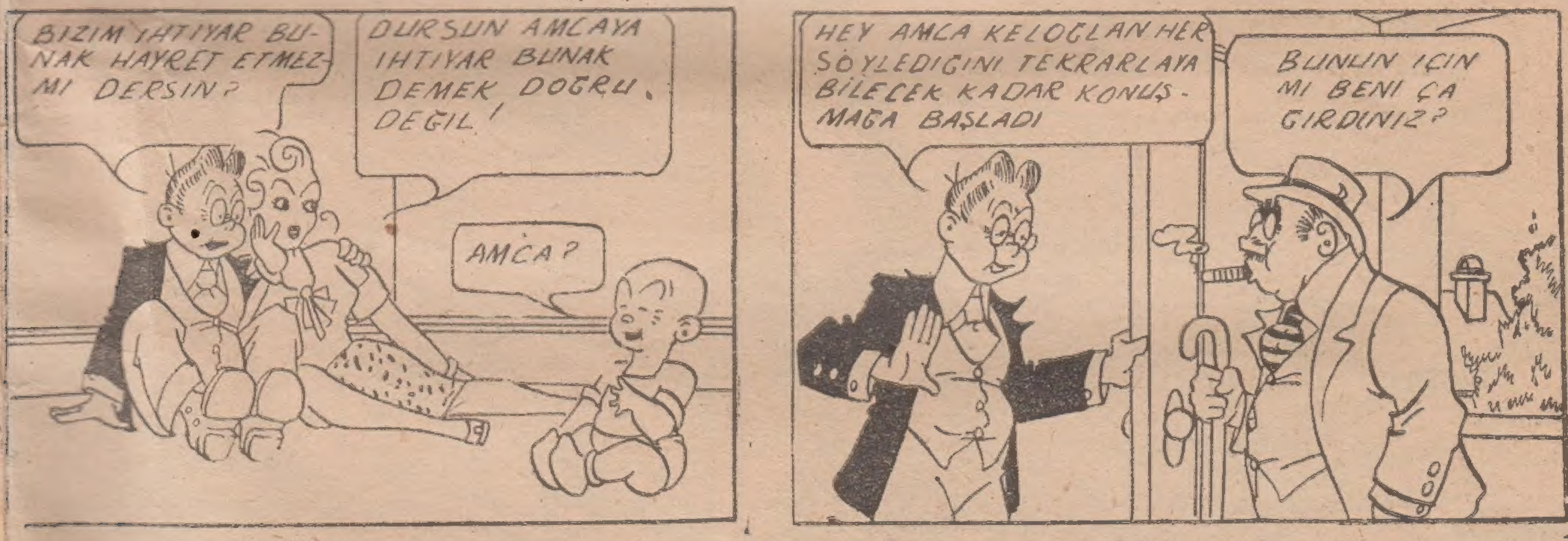

Öğretmen diyor ki:

Muhtaçlara Yardım Edelim

— Oğlum Celâl, geldin mi?

— Evet anneciğim. Bu gün talihim varmış. Elli gazeteye yakın bir şey sattım. Bu para ile bir ekmek, biraz da zeytin aldım.

Bunun için ikisi de sevindiler. Bu gece bütün acılarını unutmuş gibi idiler. Bir kaç haftadır kuru ekmekten başka hiç bir şey yemiyorlardı. Çünkü annesi kederden zayıflamış, hiç bir iş göremiyecek halde idi. Babası altı sene evvel harpte şehit olmuştu. Evleri bir katlı, küçük kapısının kanadı kırıktı.

Aradan bir kaç gün geçti. Komşular çocuğu her tarafı kırık olarak eve getirdiler. Tramvaydan atlarken düşmüş, ayakları kırılmıştı, Bunun üzerine on iki saattenberi aç kalan annesi hasta düştü. İşte bundan sonra her gün ana oğul hasta, ölümlerini bekliyorlardı. Hiç onları arayan, soran yoktu.

AFACAN
KORSANLAR ARASINDA
TAM BİZE GÖRE..
BOŞ BİR TEKNEYE BENZİYOR.
1
DAHA İYİ YA! HAYDİ GİDELİM
MUHAKKAK UYUYORLAR.. BİR SÜRPRİZ
R-R-Z-Z-Z-Z..
KİMSE BİR ŞEY FARKETMEDİ.
BUDALA! DİKKAT ET! FIÇIYI DÜŞÜRDÜN
AFFET ŞEF.. BİR ŞEY GÖRMÜYORUM..